

Dz. U. 2014 poz. 29**USTAWA**

z dnia 22 listopada 2013 r.

o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 do ustawy:

a) w pkt 1:

– uchyla się lit. f i h,

– w lit. za średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. zb i zc w brzmieniu:

„zb) dyrektywy Rady 2009/156/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz. Urz. UE L 192 z 23.07.2010, str. 1),

zc) dyrektywy Rady 2009/158/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (Dz. Urz. UE L 343 z 22.12.2009, str. 74);”

b) w pkt 2:

– uchyla się lit. b,

– w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f i g w brzmieniu:

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej, ustawę z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, ustawę z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, ustawę z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, ustawę z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach oraz ustawę z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu.

²⁾ Niniejsza ustawa:

1) wykonuje postanowienia:

a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.),

b) rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.);

2) wdraża dyrektywę wykonawczą Komisji 2012/31/UE z dnia 25 października 2012 r. zmieniającą załącznik IV do dyrektywy Rady 2006/88/WE w odniesieniu do wykazu gatunków ryb podatnych na wirusową posocznicę krwotoczną oraz do wykreślenia wpisu dotyczącego zakaźnego zespołu owrodzenia (Dz. Urz. UE L 297 z 26.10.2012, str. 26);

3) uzupełnia wdrożenie:

a) dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG (Dz. Urz. UE L 306 z 22.11.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 5),

b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/99/WE z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 31, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 344),

c) dyrektywy Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób (Dz. Urz. UE L 328 z 24.11.2006, str. 14, z późn. zm.).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 78, poz. 513 oraz z 2013 r. poz. 1287.

„f) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.),

g) rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.).”;

2) w art. 1:

a) w pkt 1 lit. o otrzymuje brzmienie:

„o) określonym w art. 23 ust. 1 lit. a lub art. 24 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1069/2009”, nieuregulowane w przepisach rozporządzenia nr 1069/2009 lub przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia,”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wymagania weterynaryjne dla:

- a) przywozu zwierząt i niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego oraz tranzytu zwierząt,
- b) umieszczania na rynku, w tym handlu, zwierząt i niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego oraz przemieszczania koniowatych,
- c) przywozu, tranzytu oraz umieszczania na rynku, w tym handlu, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 3 pkt 1 w związku z art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, zwanych dalej „produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego”, i produktów pochodnych w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia nr 1069/2009, zwanych dalej „produktami pochodnymi” – w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 1069/2009 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia;”;

3) w art. 2:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) zwierzęta gospodarskie – zwierzęta gospodarskie w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, a w przypadku działalności w zakresie określonym w art. 23 ust. 1 lit. a lub art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009 – zwierzęta gospodarskie w rozumieniu art. 3 pkt 6 rozporządzenia nr 1069/2009;”;

b) pkt 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„12) handel – swobodny obrót między państwami członkowskimi Unii Europejskiej w rozumieniu art. 28 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

13) umieszczanie na rynku – przetrzymywanie lub prezentację w celu sprzedaży, oferowanie do sprzedaży, sprzedaż, dostarczanie lub każdy inny sposób wprowadzania na rynek, a w przypadku produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych oraz nawozów organicznych i polepszaczy gleby w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia nr 1069/2009 – wprowadzanie do obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 14 rozporządzenia nr 1069/2009;”;

c) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) produkty – niejadalne produkty pochodzenia zwierzęcego, produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, produkty pochodne i produkty pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego;”;

4) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów pochodnych, w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 1069/2009, w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia oraz w ustawie, stosuje się przepisy o odpadach.”;

5) w art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wymagania weterynaryjne dla prowadzenia działalności nadzorowanej w zakresie określonym w art. 23 ust. 1 lit. a lub art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, zwanej dalej „działalnością nadzorowaną w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych”, są określone w rozporządzeniu nr 1069/2009, w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia oraz w ustawie.”;

6) w art. 6:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podjęcie działalności nadzorowanej w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych jest dozwolone po:

- 1) dokonaniu rejestracji podmiotu, przedsiębiorstwa lub zakładu, o której mowa w art. 23 rozporządzenia nr 1069/2009,
- 2) zatwierdzeniu przedsiębiorstwa lub zakładu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009, lub
- 3) warunkowym zatwierdzeniu przedsiębiorstwa lub zakładu, o którym mowa w art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009.”;

b) ust. 2–4 otrzymują brzmienie:

„2. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na planowane miejsce prowadzenia działalności nadzorowanej w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, na wniosek podmiotu zamierzającego prowadzić taką działalność, dokonuje rejestracji, o której mowa w ust. 1a pkt 1, oraz wydaje decyzje w sprawach, o których mowa w ust. 1a pkt 2 lub 3.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2:

- 1) składa się co najmniej na 30 dni przed planowanym rozpoczęciem działalności;
- 2) zawiera:
  - a) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy,
  - b) określenie rodzaju działalności, którą wnioskodawca zamierza prowadzić, oraz informacje określone w art. 23 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1069/2009,
  - c) określenie adresu przedsiębiorstwa lub zakładu w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia nr 1069/2009, jeżeli działalność będzie prowadzona w takim przedsiębiorstwie lub zakładzie.

4. Powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) dokonując rejestracji podmiotu, przedsiębiorstwa lub zakładu, o której mowa w art. 23 rozporządzenia nr 1069/2009, w drodze decyzji,
- 2) wydając decyzje o:
  - a) zatwierdzeniu przedsiębiorstwa lub zakładu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009,
  - b) warunkowym zatwierdzeniu przedsiębiorstwa lub zakładu, o którym mowa w art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009

– nadaje numer urzędowy, o którym mowa w art. 47 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 1069/2009, będący weterynaryjnym numerem identyfikacyjnym, podmiotowi, przedsiębiorstwu lub zakładowi w rozumieniu art. 3 pkt 11 lub 13 rozporządzenia nr 1069/2009.”;

7) w art. 8:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia, że przy prowadzeniu działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–n oraz p, są naruszone wymagania weterynaryjne określone dla tej działalności, w zależności od zagrożenia stwarzanego dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt, wydaje decyzję:”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji:

- 1) zawiesza zatwierdzenie przedsiębiorstwa lub zakładu – w przypadku, o którym mowa w art. 46 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1069/2009;
- 2) cofa zatwierdzenie przedsiębiorstwa lub zakładu – w przypadku, o którym mowa w art. 46 ust. 1 lit. b roz-

porządzenia nr 1069/2009;

- 3) nakłada na przedsiębiorstwo lub zakład obowiązek usunięcia nieprawidłowości, o którym mowa w art. 46 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 1069/2009.

1b. W przypadku, o którym mowa w art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji:

- 1) zakazuje wykonywania:
  - a) określonych czynności przez dany podmiot lub w danym przedsiębiorstwie lub zakładzie,
  - b) wszystkich czynności przez dany podmiot lub w danym przedsiębiorstwie lub zakładzie;
- 2) zakazuje tymczasowo wykonywania określonych lub wszystkich czynności przez dany podmiot lub w danym przedsiębiorstwie lub zakładzie.”;

- 8) w art. 8a pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) o których mowa w art. 5, art. 6, art. 8, art. 9, art. 24i ust. 2, art. 43a, art. 43b oraz art. 89 ust. 5,

- 2) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 5, art. 6, art. 8, art. 9, art. 24i ust. 2, art. 43a, art. 43b lub art. 89 ust. 5 oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji”;

- 9) w art. 9:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Powiatowy lekarz weterynarii, w przypadku gdy podmiot prowadzący działalność nadzorowaną nie stosuje się do nakazu lub zakazu określonego w decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 1 i 3, wydaje decyzję zakazującą prowadzenia określonego rodzaju działalności nadzorowanej i skreśla podmiot z rejestru, o którym mowa w art. 11.”;

- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 1a pkt 2 lub ust. 1b pkt 1 lit. b, powiatowy lekarz weterynarii skreśla podmiot, przedsiębiorstwo lub zakład z rejestru, o którym mowa w art. 11.”;

- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powiatowy lekarz weterynarii informuje o wydaniu decyzji zakazującej prowadzenia działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, d–f, h, i, l, p, oraz decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 1a pkt 2 i ust. 1b pkt 1 lit. b, Głównego Lekarza Weterynarii za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii.”;

- 10) w art. 11:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Powiatowy lekarz weterynarii prowadzi rejestr podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a–l, n, p oraz w art. 4 ust. 3, oraz przedsiębiorstw i zakładów zatwierdzonych lub warunkowo zatwierdzonych na podstawie art. 24 ust. 1 lub art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009, na obszarze jego właściwości.”;

- b) w ust. 2:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Rejestr zawiera w szczególności.”;

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) informacje o decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 i 3, ust. 1a pkt 1 i 3, ust. 1b pkt 1 lit. a i pkt 2 lub ust. 3;”;

- 11) w art. 12:

- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wykaz podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych oraz przedsiębiorstw i zakładów objętych tą działalnością.”;

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Główny Lekarz Weterynarii umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, w sposób określony przez Komisję Europejską, listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, c–f, h oraz l, a w przypadku działalności nadzorowanej w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych – wykaz podmiotów prowadzących tę działalność i przedsiębiorstw lub zakładów objętych tą działalnością, a także aktualizuje te listy i ten wykaz.”;

12) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:

„Wymagania weterynaryjne dla przywozu zwierząt i niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego”;

13) w art. 15 uchyla się ust. 3;

14) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Wymagania weterynaryjne dla handlu zwierzętami i niejadalnymi produktami pochodzenia zwierzęcego”;

15) w art. 22 uchyla się ust. 4–6;

16) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:

„Wymagania weterynaryjne dla niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego umieszczanych na rynku wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”;

17) uchyla się art. 26;

18) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Wymagania weterynaryjne dla produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych

Art. 26a. 1. Wymagania weterynaryjne dla produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych są określone w rozporządzeniu nr 1069/2009, w przepisach wydanych w trybie tego rozporządzenia oraz w ustawie.

2. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej:

1) właściwy miejscowo powiatowy lekarz weterynarii na obszarze swojej właściwości wykonuje zadania i czynności państwa członkowskiego, właściwego organu oraz właściwej władzy określone w rozporządzeniu nr 1069/2009 i przepisach wydanych w trybie tego rozporządzenia, w tym przeprowadza kontrole spełniania wymagań określonych w tych przepisach;

2) Główny Lekarz Weterynarii:

a) wykonuje zadania i czynności państwa członkowskiego, właściwego organu oraz właściwej władzy w zakresie udostępniania oraz przekazywania Komisji Europejskiej i państwom członkowskim Unii Europejskiej informacji, dokumentów i danych oraz dokonywania zgłoszeń i składania wniosków określonych w rozporządzeniu nr 1069/2009 oraz w przepisach wydanych w trybie tego rozporządzenia,

b) wykonuje zadania i czynności właściwego organu i krajowego punktu kontaktowego w sprawach, o których mowa w art. 20, art. 30 i art. 49 rozporządzenia nr 1069/2009 oraz art. 16 ust. 2 i art. 27 ust. 1 akapit drugi lit. a rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 142/2011”.

3. Graniczny lekarz weterynarii wykonuje zadania i czynności:

1) właściwego organu odpowiedzialnego za punkt kontroli granicznej, właściwego organu punktu kontroli granicznej oraz zadania i czynności właściwego organu i urzędowego lekarza weterynarii w punkcie kontroli granicznej określone w rozporządzeniu nr 142/2011;

2) właściwego organu określone w art. 27 ust. 1 akapit pierwszy, art. 28 ust. 1 i 3, w załączniku XII w ust. 1 w lit. c i w załączniku XIV w rozdziale I w sekcji 2 ust. 4 lit. b rozporządzenia nr 142/2011.

4. Jeżeli wykonanie zadań lub czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3, wymaga indywidualnego rozstrzygnięcia o prawach lub obowiązkach adresatów przepisów wymienionych w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii albo graniczny lekarz weterynarii dokonuje rozstrzygnięcia w drodze decyzji.

5. Decyzjom wydanym w sprawach, o których mowa w rozporządzeniu nr 142/2011 w załączniku VI w rozdziale II:

- 1) w sekcji 2 w ust. 1 w lit. e pkt iii,
- 2) w sekcji 3 w ust. 2 lit. c,
- 3) w sekcji 4 w lit. b

– nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z rozporządzenia nr 1069/2009 lub z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia wynika:

- 1) obowiązek podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, właściwą władzę, urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii określonych zadań lub czynności, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje zadań lub czynności wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, a także sposób ich wykonania,
- 2) możliwość podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, właściwą władzę, urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii określonych zadań lub czynności, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje zadań lub czynności wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, a także sposób ich wykonania

– mając na względzie zapobieżenie zagrożeniu stwarzanemu przez produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne dla zdrowia ludzi lub zwierząt oraz ograniczenie lub zlikwidowanie tego zagrożenia.

Art. 26b. Zabrania się przewozu wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przechowywania na tym terytorium nawozów organicznych i polepszaczy gleby w opakowaniach i workach o wadze przekraczającej 50 kg, które zostały oznakowane w sposób określony w załączniku VIII w rozdziale II w ust. 2 lit. c pkt ii tiret drugie rozporządzenia nr 142/2011.

Art. 26c. Jeżeli na terenach odosobnionych w rozumieniu art. 3 pkt 23 rozporządzenia nr 1069/2009, położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, występuje potrzeba zastosowania odstępstwa określonego w art. 19 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1069/2009, właściwy miejscowo wojewoda, kierując się potrzebą zapewnienia ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, po uzgodnieniu z Głównym Lekarzem Weterynarii, określa, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, granice terenów odosobnionych, na których stosuje się odstępstwa.

Art. 26d. 1. Przy przewozie wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych dopuszcza się przekazywanie informacji, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1069/2009, przez ich umieszczenie w dokumencie handlowym, w który zaopatruje się produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu handlowego, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, a także sprawny przepływ informacji o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktach pochodnych.

Art. 26e. 1. Powiatowy lekarz weterynarii zakazuje, w drodze decyzji, posiadaczowi zwierząt gospodarskich przemieszczania tych zwierząt w przypadku powzięcia podejrzenia, że w żywieniu tych zwierząt były stosowane nie-dozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne.

2. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, zwierzęta mogą być przemieszczone wyłącznie do rzeźni w celu zabicia. Przed dokonaniem przemieszczenia posiadacz zwierząt informuje powiatowego lekarza weterynarii, który wydał taką decyzję, o lokalizacji rzeźni, do której zostaną przemieszczone te zwierzęta.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie podejmuje czynności mające na celu potwierdzenie albo wykluczenie podejrzenia, że w żywieniu zwierząt gospodarskich były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne.

4. W przypadku wykluczenia podejrzenia, że w żywieniu zwierząt gospodarskich były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, powiatowy lekarz weterynarii cofa, w drodze decyzji, zakaz, o którym mowa w ust. 1.

5. W przypadku potwierdzenia podejrzenia, że w żywieniu zwierząt gospodarskich były stosowane niedozwolone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, powiatowy lekarz weterynarii nakazuje, w drodze decyzji, zabicie takich zwierząt.

6. Decyzjom, o których mowa w ust. 1 i 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 26f. 1. Powiatowy lekarz weterynarii zakazuje, w drodze decyzji, posiadaczowi produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych lub produktów zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne lub wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub z produktów pochodnych przemieszczania, zbywania lub udostępniania takich produktów, jeżeli posiadacz ten:

- 1) nie dokonał rejestracji, o której mowa w art. 6 ust. 1a pkt 1, lub
- 2) nie uzyskał zatwierdzenia albo warunkowego zatwierdzenia, o których mowa w art. 6 ust. 1a pkt 2.

2. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, przemieszczanie, zbycie lub udostępnienie produktów wymienionych w ust. 1 może być dokonane wyłącznie po uzyskaniu zgody powiatowego lekarza weterynarii, wydanej w drodze decyzji, na warunkach określonych w tej zgodzie.

3. Powiatowy lekarz weterynarii cofa, w drodze decyzji, zakaz, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy posiadacz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych lub produktów zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne lub wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub z produktów pochodnych dokona rejestracji, o której mowa w art. 6 ust. 1a pkt 1, lub uzyska zatwierdzenie albo warunkowe zatwierdzenie, o których mowa w art. 6 ust. 1a pkt 2.

4. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 26g. Próbkę, o których mowa w załączniku XI w rozdziale I w sekcji 2 w lit. d rozporządzenia nr 142/2011, są pobierane i badane na koszt podmiotu prowadzącego działalność nadzorowaną w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych.

Art. 26h. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy przepisy rozporządzenia nr 1069/2009 lub przepisy Unii Europejskiej wydane w trybie tego rozporządzenia upoważniają państwo członkowskie Unii Europejskiej do wprowadzenia odrębnych regulacji prawnych, może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania weterynaryjne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych oraz tryb postępowania z tymi produktami, w tym wprowadzić zakazy, nakazy i ograniczenia oraz wskazać przypadki, w których takich zakazów, nakazów i ograniczeń nie stosuje się, mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących bezpieczeństwa epizootycznego oraz zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt.

2. Jeżeli wprowadzenie zakazów, nakazów i ograniczeń, o których mowa w ust. 1, wymaga indywidualnego rozstrzygnięcia o prawach lub obowiązkach adresatów przepisów wymienionych w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii dokonuje rozstrzygnięcia w drodze decyzji.”;

19) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za dalsze przetwarzanie uważa się przetwarzanie zwierząt akwakultury, przed ich spożyciem przez ludzi, przy użyciu jakichkolwiek środków i metod naruszających ich pierwotną budowę anatomiczną, obejmujących w szczególności wykrwawianie, patroszenie, odgławianie, krojenie i filetowanie, w wyniku których powstają odpady lub produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, które mogą stwarzać ryzyko rozprzestrzeniania się chorób tych zwierząt.”;

20) art. 43a otrzymuje brzmienie:

„Art. 43a. 1. Badania i inne czynności z żywym czynnikiem zakaźnym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z takich antygenów przeprowadzane lub wykonywane w celach badawczym, diagnostycznym lub wytwórczym mogą być przeprowadzane lub wykonywane wyłącznie w zatwierdzonych pomieszczeniach, obiektach lub laboratoriach, jeżeli przepisy Unii Europejskiej dotyczące zwalczania chorób zakaźnych zwierząt przewidują obowiązek zatwierdzenia takich pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów.

2. Zatwierdzenia pomieszczenia, obiektu lub laboratorium dokonuje Główny Lekarz Weterynarii, na wniosek podmiotu zamierzającego prowadzić badania i inne czynności określone w ust. 1, jeżeli pomieszczenie, obiekt lub laboratorium, osoby przeprowadzające takie badania i wykonujące takie czynności oraz metody przeprowadzania takich badań lub wykonywania takich czynności spełniają wymagania bezpieczeństwa biologicznego określone w przepisach o Inspekcji Weterynaryjnej oraz w przepisach Unii Europejskiej, w tym wprowadzających podręczniki badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE), dotyczących prac z żywymi czynnikami zakaźnymi w laboratoriach oraz pomieszczeniach ze zwierzętami laboratoryjnymi.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) określenie rodzaju i zakresu przeprowadzanych badań lub wykonywanych czynności;
- 3) określenie lokalizacji pomieszczenia, obiektu lub laboratorium, w których mają być przeprowadzane badania lub

wykonywane czynności.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się opinię o spełnianiu wymagań niezbędnych do zatwierdzenia określonych w ust. 2, wydaną przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego lub wniosek dotyczy zatwierdzenia takiego krajowego laboratorium referencyjnego lub jego pomieszczenia lub obiektu – wydaną przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub wspólnotowe laboratorium referencyjne.

5. Główny Lekarz Weterynarii w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku i opinii, o których mowa w ust. 2 i 4, przeprowadza kontrolę w pomieszczeniu, obiekcie lub laboratorium.

6. Główny Lekarz Weterynarii po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w ust. 5, w drodze decyzji:

- 1) zatwierdza pomieszczenie, obiekt lub laboratorium po stwierdzeniu spełnienia wymagań niezbędnych do zatwierdzenia określonych w ust. 2;
- 2) odmawia zatwierdzenia pomieszczenia, obiektu lub laboratorium po stwierdzeniu, że nie są spełnione wymagania niezbędne do zatwierdzenia określone w ust. 2.

7. Główny Lekarz Weterynarii ogłasza, na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii, wykaz podręczników badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE) dotyczących prac z żywymi czynnikami zakaźnymi w laboratoriach oraz pomieszczeniach ze zwierzętami laboratoryjnymi.”;

21) po art. 43a dodaje się art. 43b i art. 43c w brzmieniu:

„Art. 43b. 1. W przypadku stwierdzenia naruszenia wymagań określonych w art. 43a ust. 2, Główny Lekarz Weterynarii wydaje decyzję nakazującą usunięcie stwierdzonych naruszeń w określonym terminie.

2. W przypadku niezastosowania się do nakazu zawartego w decyzji, o której mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii cofa, w drodze decyzji, zatwierdzenie pomieszczenia, obiektu lub laboratorium.

3. Decyzjom, o których mowa w ust. 1 i 2, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 43c. 1. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi i aktualizuje wykaz zatwierdzonych pomieszczeń, obiektów i laboratoriów.

2. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej wykaz zatwierdzonych pomieszczeń, obiektów i laboratoriów oraz informuje Komisję o każdej zmianie dokonanej w tym wykazie.”;

22) w art. 48a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli wykonanie czynności lub zadań, o których mowa w ust. 1, wymaga indywidualnego rozstrzygnięcia o prawach lub obowiązkach adresatów przepisów stosowanych bezpośrednio w systemie prawa polskiego określonych w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii dokonuje takiego rozstrzygnięcia w drodze decyzji.”;

23) art. 52b otrzymuje brzmienie:

„Art. 52b. 1. Inspekcja Weterynaryjna oraz Państwowa Inspekcja Sanitarna prowadzą monitorowanie oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz bakterii komensalnych w zakresie, w jakim stanowią zagrożenie dla zdrowia publicznego.

2. Posiadacze zwierząt gospodarskich oraz podmioty działające na rynku spożywczym są obowiązane do nieodpłatnego udostępniania zwierząt i produktów w celu prowadzenia przez organy Inspekcji Weterynaryjnej oraz Państwowej Inspekcji Sanitarnej monitorowania, o którym mowa w ust. 1. Do monitorowania przepisy art. 19 ust. 1–1c, 3 i 4 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej stosuje się odpowiednio.

3. Główny Lekarz Weterynarii jest organem właściwym w zakresie przygotowywania i przekazywania Komisji Europejskiej i Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności informacji i dokumentów dotyczących monitorowania, o którym mowa w ust. 1, w tym wymaganych w celu współfinansowania prowadzenia tego monitorowania ze środków pochodzących z Unii Europejskiej.

4. Główny Lekarz Weterynarii w porozumieniu z Głównym Inspektorem Sanitarnym wydaje instrukcję monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe obejmującą następujące dane:

- 1) gatunki zwierząt i produkty objęte monitorowaniem;
- 2) rodzaje bakterii lub ich szczepy objęte monitorowaniem;
- 3) strategię pobierania próbek stosowaną w ramach monitorowania;

- 4) środki przeciwdrobnoustrojowe objęte monitorowaniem;
- 5) metodologię laboratoryjną stosowaną do:
  - a) wykrywania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe,
  - b) identyfikacji izolatów drobnoustrojów;
- 6) metody stosowane do zbierania danych.”;

24) w art. 52c ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Laboratoria przeprowadzające badania w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania przechowują izolaty odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i przekazują je właściwym krajowym laboratoriom referencyjnym.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje próbek i częstotliwość ich przekazywania do badań, o których mowa w ust. 1, oraz terminy przekazywania izolatów odzwierzęcych czynników chorobotwórczych krajowym laboratoriom referencyjnym, o których mowa w ust. 2, mając na względzie zapewnienie reprezentatywności wyników przeprowadzanych badań oraz prawidłową realizację monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych.”;

25) w art. 57:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, program, o którym mowa w ust. 2, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, mając na względzie wymagania weterynaryjne dla handlu zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego.”;

b) ust. 6 i 6a otrzymują brzmienie:

„6. Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia program, o którym mowa w ust. 5, z ministrem właściwym do spraw:

- 1) finansów publicznych – pod względem finansowym;
- 2) rolnictwa – pod względem merytorycznym.

6a. Główny Lekarz Weterynarii po dokonaniu uzgodnień, o których mowa w ust. 6, występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o zatwierdzenie tak uzgodnionego programu, a w przypadku programu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, realizowanego na obszarze strefy lub enklawy stanowiących mniej niż 75% terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które nie obejmują obszaru zlewni wykorzystywanych wspólnie z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub państwami trzecimi, składa Komisji Europejskiej oświadczenie o zamiarze realizacji takiego programu.”;

c) po ust. 6a dodaje się ust. 6b i 6c w brzmieniu:

„6b. Główny Lekarz Weterynarii w wyniku uzgodnień z Komisją Europejską, a w przypadku programu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, realizowanego na obszarze strefy lub enklawy stanowiących mniej niż 75% terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które nie obejmują obszaru zlewni wykorzystywanych wspólnie z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub państwami trzecimi, w wyniku uzgodnień z Komisją Europejską oraz państwami członkowskimi Unii Europejskiej dokonuje zmian w programie, o którym mowa w ust. 5.

6c. Program, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, realizowany na obszarze strefy lub enklawy stanowiących mniej niż 75% terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które nie obejmują obszaru zlewni wykorzystywanych wspólnie z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub państwami trzecimi, uznaje się za zatwierdzony, gdy Komisja Europejska lub państwa członkowskie Unii Europejskiej nie zgłoszą zastrzeżeń do oświadczenia, o którym mowa w ust. 6a.”;

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw rolnictwa wprowadza program, o którym mowa w ust. 5, po jego zatwierdzeniu przez Komisję Europejską, w drodze rozporządzenia, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, mając na względzie ochronę zdrowia publicznego, poprawę sytuacji epizootycznej państwa oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.”;

e) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Do zmian programu wprowadzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części:

- 1) zgodnie z ust. 3 przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio;
- 2) zgodnie z ust. 7 przepisy ust. 1, 2, 5–6c stosuje się odpowiednio.”;

26) po art. 57c dodaje się art. 57d w brzmieniu:

„Art. 57d. 1. Główny Lekarz Weterynarii, na wniosek organizacji zrzeszającej podmioty prowadzące działalność w zakresie utrzymywania zwierząt gospodarskich, może opracować program zwalczania chorób zakaźnych zwierząt innych niż choroby, o których mowa w art. 41 ust. 1 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 41 ust. 3 pkt 1, mając na względzie ułatwienie handlu zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego oraz poprawę sytuacji epizootycznej kraju.

2. Program jest realizowany pod nadzorem organów Inspekcji Weterynaryjnej przez podmioty, o których mowa w ust. 1, które przystąpiły do niego dobrowolnie.

3. Program zawiera w szczególności:

- 1) dostępne dane o sytuacji epizootycznej w zakresie danej choroby;
- 2) zasady uczestnictwa w programie, w tym warunki i terminy przystąpienia do programu i rezygnacji z uczestnictwa w tym programie;
- 3) zasady i tryb ponoszenia kosztów uczestnictwa w programie;
- 4) analizę szacunkowych kosztów oraz przewidywanych korzyści wynikających z wprowadzenia programu;
- 5) prawdopodobny czas trwania programu oraz określenie celu, który ma zostać osiągnięty do dnia jego zakończenia;
- 6) określenie obszaru, na którym będzie obowiązywał program;
- 7) określenie statusów epizootycznych stad lub obszarów objętych programem, a także celów, które mają zostać osiągnięte z uwagi na każdy status, wymagań weterynaryjnych niezbędnych do uzyskania i zachowania uznania tych statusów oraz określenie warunków i skutków jego zawieszenia lub cofnięcia;
- 8) określenie wymagań dotyczących osób pobierających próbki do badań laboratoryjnych na potrzeby realizacji programu;
- 9) określenie laboratoriów upoważnionych do wykonywania badań laboratoryjnych na potrzeby realizacji programu.

4. Koszty realizacji programu, w tym koszty pobierania próbek i badań laboratoryjnych próbek oraz koszty nadzoru sprawowanego przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, ponoszą podmioty, o których mowa w ust. 1, realizujące program.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, program na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, mając na względzie ułatwienie handlu zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego oraz poprawę sytuacji epizootycznej kraju.”;

27) art. 60 otrzymuje brzmienie:

„Art. 60. Główny Lekarz Weterynarii występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uznanie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub regionu położonego na tym terytorium za urzędowo wolne lub wolne od danej choroby zakaźnej zwierząt, jeżeli są spełnione wymagania w tym zakresie określone w przepisach wydanych na podstawie art. 57d ust. 5, art. 61 ust. 1 pkt 1 lit. h lub w kodeksach zdrowia zwierząt wydanych przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt (OIE).”;

28) w art. 77:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dokonuje przywozu zwierząt lub niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego wbrew zakazowi przywozu lub bez zachowania, lub z naruszeniem wymagań weterynaryjnych obowiązujących w tym zakresie,”

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dokonuje handlu lub umieszcza na rynku zwierzęta lub niejadalne produkty pochodzenia zwierzęcego bez zachowania lub z naruszeniem wymagań weterynaryjnych obowiązujących w tym zakresie,”

c) uchyla się pkt 6;

29) po art. 77 dodaje się art. 77a w brzmieniu:

„Art. 77a. Przepisu art. 77 pkt 1 nie stosuje się do działalności w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych.”;

30) w art. 85:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 1a,

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) prowadząc laboratorium wykonujące badania w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania, nie przechowuje izolatów odzwierzęcych czynników chorobotwórczych lub nie przekazuje tych izolatów krajowym laboratoriom referencyjnym, o których mowa w art. 52c ust. 2,”

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się do działalności w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych.”;

31) po rozdziale 10 dodaje się rozdział 10a w brzmieniu:

„Rozdział 10a

Kary administracyjne

Art. 85a. 1. Kto:

1) prowadzi działalność nadzorowaną w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych bez dokonania rejestracji albo uzyskania zatwierdzenia lub warunkowego zatwierdzenia,

2) prowadząc działalność nadzorowaną w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych:

a) usuwa, stosuje, przetwarza lub wysyła te produkty niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 12–14, art. 25, art. 26, art. 28 i art. 29 rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 8 ust. 1, art. 9, art. 10 ust. 1 i 3, art. 23 ust. 3 oraz art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 142/2011,

b) gromadzi, przewozi, identyfikuje lub znakuje te produkty niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 21 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 17 ust. 1 lit. a, lub art. 17 ust. 3 rozporządzenia nr 142/2011, lub art. 26b,

c) nie posiada dokumentów handlowych lub świadectw zdrowia spełniających wymagania określone w art. 21 ust. 2 akapit pierwszy i ust. 3 akapit pierwszy lub art. 48 ust. 5 rozporządzenia nr 1069/2009, lub art. 17 ust. 1 lit. b lub art. 31 rozporządzenia nr 142/2009, lub w przepisach wydanych na podstawie art. 26d ust. 2,

d) nie pieczętuje przesyłek takich produktów lub pieczętuje te przesyłki niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 48 ust. 5 rozporządzenia nr 1069/2009,

e) nie prowadzi rejestru, o którym mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 142/2011, lub rejestru, o którym mowa w załączniku VI w rozdziale I w sekcji 1 w ust. 5 rozporządzenia nr 142/2011, lub prowadzi te rejestry niezgodnie z wymaganiami określonymi w tych przepisach,

f) przywozi na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne niespełniające wymagań określonych w art. 41 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1069/2009 lub w art. 25–28 rozporządzenia nr 142/2011, lub objęte zakazem określonym w art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001 lub dokonuje tranzytu przez to terytorium takich produktów,

g) umieszcza na rynku produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne niespełniające wymagań określonych w art. 31 ust. 1, art. 35, art. 36, art. 37 ust. 1 i ust. 2 akapity pierwszy i drugi, art. 38 i art. 39 rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 21, art. 24 ust. 2–4, lub art. 26 rozporządzenia nr 142/2011,

h) wywozi produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 43 rozporządzenia nr 1069/2009, art. 26 rozporządzenia nr 142/2011 lub przepisami zawartymi w załączniku IV w rozdziale V w sekcji E rozporządzenia nr 999/2001,

i) dokonuje handlu produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego lub produktami pochodnymi niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 48 ust. 1 i 4 rozporządzenia nr 1069/2009,

j) umieszcza na rynku lub stosuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nawozy organiczne lub polepszacze gleby niezgodnie z warunkami określonymi w art. 32 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 142/2011,

k) nie stosuje się do rozstrzygnięć wydanych na podstawie art. 8 ust. 1a pkt 1 i 3, ust. 1b pkt 1 lit. a lub pkt 2,

l) nie stosuje się do nakazów, zakazów lub ograniczeń, wydanych na podstawie art. 26h ust. 1,

- 3) nie stosuje się do zakazu określonego w:
- art. 11 ust. 1 lit. a lub d rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 7 rozporządzenia nr 999/2001,
  - art. 11 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1069/2009,
  - art. 11 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 1069/2009 lub art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 142/2011,
- 4) dopuszcza do zanieczyszczenia mączką mięsno-kostną lub przetworzonym białkiem zwierzęcym paszy przeznaczonej dla zwierząt, w żywieniu których stosowanie takiej mączki mięsno-kostnej lub takiego przetworzonego białka zwierzęcego jest niedozwolone,
- 5) będąc posiadaczem:
- zwierząt gospodarskich, nie stosuje się do zakazów lub nakazów, wydanych na podstawie art. 26e ust. 1 lub 5,
  - zwierząt gospodarskich, wbrew obowiązкови określoneму w art. 26e ust. 2, nie informuje powiatowego lekarza weterynarii, który wydał decyzję określoną w art. 26e ust. 1, o lokalizacji rzeźni, do której zostaną przemieszczone te zwierzęta,
  - produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub produktów zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, lub wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub z produktów pochodnych, nie stosuje się do decyzji powiatowego lekarza weterynarii dotyczącej tych produktów, wydanej na podstawie art. 26f ust. 1 lub 2
- podlega karze pieniężnej.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość kar pieniężnych za naruszenia, o których mowa w ust. 1, różnicując je w zależności od rodzaju tych naruszeń oraz stopnia zagrożenia dla bezpieczeństwa zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt stwarzanego przez te naruszenia, a także biorąc pod uwagę, że wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie przekracza w przypadku popełnienia czynu, o którym mowa w:

- ust. 1 pkt 1 w zakresie nieuzyskania zatwierdzenia lub warunkowego zatwierdzenia, pkt 2 lit. a, c, f–k, pkt 3 lit. a oraz pkt 4 i 5 – trzydziestokrotności kwoty przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;
- ust. 1 pkt 1 w zakresie niedokonania rejestracji, pkt 2 lit. b, d, e i l oraz pkt 3 lit. b i c – piętnastokrotności kwoty wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1.

Art. 85b. Kary pieniężne wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, powiatowy lekarz weterynarii albo graniczny lekarz weterynarii.

Art. 85c. W przypadku ponownego popełnienia takiego samego czynu, o którym mowa w art. 85a ust. 1, wysokość kary pieniężnej, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 85a ust. 2:

- jest nie niższa od wysokości kary pieniężnej wymierzonej poprzednio za takie naruszenie;
- ustala się, dokonując powiększenia o 25% wysokości kary pieniężnej ustalonej zgodnie z pkt 1 i z przepisami wydanymi na podstawie art. 85a ust. 2.

Art. 85d. Egzekucja nałożonych kar pieniężnych następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 85e. Kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa i są wpłacane na rachunek bankowy właściwego powiatowego inspektoratu weterynarii albo granicznego inspektoratu weterynarii, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna.

Art. 85f. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.⁴⁾);

32) w załączniku nr 2 uchyla się pkt 38.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- w art. 2 w ust. 1 w pkt 9 lit. b otrzymuje brzmienie:
„b)określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 35, 985, 1027, 1036, 1145, 1149 i 1289.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z 2007 r. Nr 133, poz. 920, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, z 2010 r. Nr 47, poz. 278, z 2012 r. poz. 1194 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 1287.

określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.);”;

- 2) odnośnik nr 15 otrzymuje brzmienie:

„¹⁵⁾Tryb i sposób postępowania z pozostałościami cateringowymi reguluje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) oraz przepisy wydane w trybie tego rozporządzenia.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5)handel – swobodny obrót pomiędzy państwami członkowskimi w rozumieniu art. 28 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;”;

- 2) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zwierząt i produktów, wymienionych w przepisach wskazanych w załączniku nr 1 objętych zakazem wprowadzania na rynek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ze względu na ochronę zdrowia ludzi lub zwierząt, zgodnie z postanowieniami art. 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, nie wysyła się także do innego państwa członkowskiego.”;

- 3) w art. 24 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2)produkty wymienione w przepisach wskazanych w części II załącznika nr 2 nie zostaną wysłane do innego państwa członkowskiego, jeżeli nie mogą być wprowadzane na rynek krajowy ze względów, o których mowa w art. 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.”;

- 4) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. Z zastrzeżeniem art. 24, jeżeli wymagania weterynaryjne nie zostały określone w przepisach prawa Unii Europejskiej oraz w przypadku gdy przedmiotem handlu są produkty wskazane w przepisach wymienionych w części II załącznika nr 2 i państwo przeznaczenia wymaga ze względu na postanowienia ogólne Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, aby zakład pochodzenia produktów spełniał wymagania państwa przeznaczenia odnośnie do tych produktów, to przedmiotem handlu mogą być produkty pochodzące z zakładów, które spełniają te wymagania.”;

- 5) w załączniku nr 1 do ustawy w części II ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.) oraz przepisy Unii Europejskiej wydane w trybie tego rozporządzenia.”;

- 6) w załączniku nr 2 do ustawy w części II ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) oraz przepisy Unii Europejskiej wydane w trybie tego rozporządzenia.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744 oraz z 2011 r. Nr 54, poz. 278) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 2 w pkt 5 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b)wprowadzaniem na rynek zwierząt, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 3 pkt 1 w związku z art. 2 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z 2008 r. Nr 145, poz. 916 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.) i produktów pochodnych w rozumieniu art. 3 pkt 2 tego rozporządzenia,”;

2) w art. 8a pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) o których mowa w art. 25a ust. 3,

2) dotyczących uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 25a ust. 3 oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji”;

3) w art. 21 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Podmioty prowadzące działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. o ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, nieodpłatnie udostępniają organom Inspekcji Weterynaryjnej pomieszczenia w przypadku, o którym mowa w załączniku IV w rozdziale I w sekcji 1 w ust. 6 rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.).”;

4) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stwierdzenie albo wykluczenie choroby zakaźnej zwierzęcia, w tym choroby odzwierzęcej, wydanie oceny mięsa, oceny zdrowotnej jakości produktów pochodzenia zwierzęcego, niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych oraz pasz może być poprzedzone przeprowadzeniem badań laboratoryjnych.”;

5) art. 25a otrzymuje brzmienie:

„Art. 25a. 1. Kierownik laboratorium, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. d, ubiegającego się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych w danym kierunku dla celów kontroli urzędowych, składa na piśmie wnioski w tym zakresie do Głównego Lekarza Weterynarii.

2. Do wniosku dołącza się:

1) kopię:

a) certyfikatu akredytacji,

b) zakresu akredytacji, zgodnego z kierunkiem badań określonym we wniosku;

2) opinię, do której dołącza się raport krajowego laboratorium referencyjnego właściwego dla kierunku badań, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – krajowego lub wspólnotowego laboratorium referencyjnego znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA, wydaną nie wcześniej niż w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku, o:

a) kwalifikacjach osób przeprowadzających badania,

b) spełnianiu warunków niezbędnych do przeprowadzania badań,

c) stosowanych metodach badawczych;

3) kopię raportu z badań biegłości przeprowadzonych nie wcześniej niż w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub wspólnotowe laboratorium referencyjne.

3. Główny Lekarz Weterynarii zatwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, laboratorium ubiegające się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych.

4. Laboratorium, które uzyskało status laboratorium, o którym mowa w ust. 1:

1) bierze udział w badaniach biegłości przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, w terminach określonych w harmonogramie opracowanym przez to krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego laboratorium referencyjnego – nie rzadziej niż raz na 4 lata w badaniach biegłości przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub wspólnotowe laboratorium referencyjne;

2) poddaje się kontroli właściwego dla danego kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego.

5. Laboratorium, które uzyskało status laboratorium, o którym mowa w ust. 1, w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania w badaniach biegłości, o których mowa w ust. 4 pkt 1, wyniku niezgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne, które przeprowadziło te badania, lub wyniku wątpliwego podlega ponownemu badaniu biegłości przeprowadzanemu przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub wspólnotowe laboratorium referencyjne.

6. Główny Lekarz Weterynarii, w drodze decyzji administracyjnej, cofa laboratorium zatwierdzenie, jeżeli:

1) jednostka akredytująca cofnęła lub zawiesiła posiadaną przez laboratorium akredytację lub

2) laboratorium:

- a) dwukrotnie w kolejnych badaniach biegłości nie uzyskało wyników zgodnych z kryteriami określonymi przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne, które przeprowadziło te badania, lub nie poddało się badaniu biegłości, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, lub ponownemu badaniu biegłości, o którym mowa w ust. 5, lub
- b) uchyla się od poddania się kontroli, o której mowa w ust. 4 pkt 2, albo w wyniku takiej kontroli stwierdzono, że laboratorium nie spełnia warunków niezbędnych do przeprowadzania badań, lub
- c) używa do diagnostyki in vitro wyrobów stosowanych w medycynie weterynaryjnej, które nie znajdują się w wykazie wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 76a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, lub
- d) nie przekazało niezwłocznie wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25d ust. 1, lub
- e) nie przekazało powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce lokalizacji laboratorium informacji, o których mowa w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

7. Krajowe laboratorium referencyjne, jednostka akredytująca i powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie informują Głównego Lekarza Weterynarii o zaistnieniu przyczyn mogących stanowić podstawę do cofnięcia laboratorium zatwierdzenia.

8. Jeżeli laboratorium urzędowe, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. a–c, z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie przeprowadzić badań laboratoryjnych w zakresie określonym w art. 25 ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii może wyznaczyć, na czas określony, do przeprowadzania tych badań laboratorium urzędowe, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. d.

9. Główny Lekarz Weterynarii, dokonując wyznaczenia, o którym mowa w ust. 8, określa:

- 1) zakres badań laboratoryjnych przeprowadzanych przez wyznaczone laboratorium;
- 2) sposób pozyskiwania przez wyznaczone laboratorium materiału do badań laboratoryjnych;
- 3) zasady gromadzenia i przekazywania danych o wynikach przeprowadzanych badań laboratoryjnych;
- 4) wysokość opłat za badania laboratoryjne przeprowadzane przez wyznaczone laboratorium.”;

6) art. 25c otrzymuje brzmienie:

„Art. 25c. 1. Krajowe laboratoria referencyjne przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii corocznie, w terminie do dnia 1 grudnia, projekt szczegółowego zakresu rzeczowego ich zadań, które będą realizowane w następnym roku kalendarzowym.

2. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa corocznie, w terminie do dnia 31 grudnia, szczegółowy zakres rzeczowy zadań krajowych laboratoriów referencyjnych, które będą realizowane w następnym roku kalendarzowym.”;

7) po art. 25d dodaje się art. 25e–25g w brzmieniu:

„Art. 25e. 1. Badania laboratoryjne przeprowadzane w celu zapewnienia ochrony zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub pasz przez podmioty prowadzące działalność określoną w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, o produktach pochodzenia zwierzęcego lub o paszach, w przypadku gdy wyniki tych badań są wykorzystywane dla celów kontroli urzędowej, są przeprowadzane w laboratoriach, o których mowa w art. 25 ust. 2, albo w laboratoriach wpisanych do rejestru prowadzonego przez Głównego Lekarza Wetery-

narii, chyba że państwo trzecie określiło inne wymagania w tym zakresie.

2. Laboratorium wpisane do rejestru może przeprowadzać badania laboratoryjne, o których mowa w ust. 1, wyłącznie zgodnie z rodzajem i kierunkiem badań laboratoryjnych, w zakresie których zostało wpisane do tego rejestru.

3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii prowadzi w postaci elektronicznej.

4. W rejestrze wpisuje się nazwę i adres laboratorium, datę wpisania laboratorium do rejestru, rodzaj i kierunek przeprowadzanych badań laboratoryjnych oraz ich metodykę.

5. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, udostępnia się na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

Art. 25f. 1. Wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 25e ust. 1, dokonuje Główny Lekarz Weterynarii na wniosek złożony na piśmie przez kierownika laboratorium.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) określenie rodzaju i kierunku przeprowadzanych badań laboratoryjnych oraz metod ich przeprowadzania;
- 3) określenie lokalizacji laboratorium, w którym mają być przeprowadzane badania laboratoryjne.

3. Do wniosku dołącza się kopię raportu z badań biegłości przeprowadzonych nie wcześniej niż w roku poprzedzającym rok złożenia tego wniosku przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych.

4. W przypadku gdy nie ma krajowego laboratorium referencyjnego właściwego dla określonego kierunku badań laboratoryjnych, kierownik laboratorium do wniosku dołącza kopię:

- 1) certyfikatu akredytacji wraz z zakresem akredytacji, zgodnego z kierunkiem badań laboratoryjnych określonym we wniosku albo
- 2) raportu z badań biegłości przeprowadzonych nie wcześniej niż w roku poprzedzającym rok złożenia tego wniosku przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub wspólnotowe laboratorium referencyjne.

5. Główny Lekarz Weterynarii odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, wpisu laboratorium do rejestru, jeżeli nie uzyskało ono w badaniach, o których mowa w ust. 3 lub ust. 4 pkt 2, wyniku zgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne, które przeprowadziło te badania.

6. Laboratorium wpisane do rejestru bierze udział w badaniach biegłości przeprowadzanych przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych, w terminach określonych w harmonogramie opracowanym przez to krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego laboratorium referencyjnego – nie rzadziej niż raz na 4 lata w badaniach biegłości przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub wspólnotowe laboratorium referencyjne.

7. Laboratorium wpisane do rejestru, o którym mowa w ust. 1, w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania w badaniach biegłości, o których mowa w ust. 6, wyniku niezgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne, które przeprowadziło te badania, lub wyniku wątpliwego podlega ponownemu badaniu biegłości przeprowadzanemu przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub wspólnotowe laboratorium referencyjne.

8. Główny Lekarz Weterynarii skreśla, w drodze decyzji administracyjnej, laboratorium z rejestru, jeżeli:

- 1) jednostka akredytująca cofnęła lub zawiesiła posiadaną przez laboratorium akredytację w przypadku, o którym mowa w ust. 4, lub
- 2) laboratorium:
  - a) dwukrotnie w kolejnych badaniach biegłości nie uzyskało wyników zgodnych z kryteriami określonymi przez krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne, które przeprowadziło te badania, lub nie poddało się badaniom, o których mowa w ust. 6 lub 7, lub

b) nie przekazało powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce lokalizacji laboratorium informacji, o których mowa w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

9. Krajowe laboratorium referencyjne, jednostka akredytująca i powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie informują Głównego Lekarza Weterynarii o zaistnieniu przyczyn, o których mowa w ust. 8, mogących stanowić podstawę do wykreślenia laboratorium z rejestru.

10. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wykaz badań laboratoryjnych określonych w art. 25e ust. 1, mając na względzie znaczenie wyników tych badań zarówno dla ochrony zdrowia zwierząt, zapewnienia efektywnej kontroli stanu bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego i pasz, jak i przy wystawianiu przez organy Inspekcji Weterynaryjnej świadectw zdrowia dla przesyłek zwierząt i takich produktów oraz pasz.

Art. 25g. 1. Koszty udziału laboratorium w badaniach biegłości i koszty kontroli laboratorium przeprowadzanych przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych ponosi podmiot prowadzący laboratorium.

2. Kosztów, o których mowa w ust. 1, nie ponoszą podmioty prowadzące laboratoria wymienione w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. a–c.

3. Wpływy z tytułu organizowania badań biegłości i przeprowadzania kontroli przez krajowe laboratoria referencyjne stanowią dochód budżetu państwa.”;

8) w art. 26 w ust. 5 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4)uzyskane z badań laboratoryjnych określonych w art. 25e ust. 1.”;

9) w art. 30 w ust. 1 w pkt 5 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g)pozyskiwaniem, składowaniem lub przetwarzaniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 204, poz. 1281, z 2009 r. Nr 116, poz. 976 oraz z 2012 r. poz. 1529) w art. 2 w ust. 1 pkt 10 i 10a otrzymują brzmienie:

„10) zakład przetwórczy – zakład przetwórczy w rozumieniu pkt 58 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.);

10a) spalarnia – spalarnię w rozumieniu pkt 56 załącznika I do rozporządzenia wymienionego w pkt 10;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.⁷⁾) w art. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1)rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.) oraz przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia;”.

Art. 7. W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045, z późn. zm.⁸⁾) po art. 53 dodaje się art. 53a–53f w brzmieniu:

„Art. 53a. 1. Podmiot działający na rynku pasz, który wytwarza lub wprowadza do obrotu pasze dla określonego gatunku lub kategorii zwierząt, zawierające lub wytworzone z udziałem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 3 pkt 1 w związku z art. 2 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE)

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 171, poz. 1225, z 2007 r. Nr 64, poz. 429, z 2008 r. Nr 145, poz. 916 i Nr 214, poz. 1346, z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 81, poz. 528, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 oraz z 2013 r. poz. 1650.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 144, poz. 899, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 230, poz. 1511, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, z 2012 r. poz. 1007 oraz z 2013 r. poz. 1650.

nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.) lub produktów pochodnych w rozumieniu art. 3 pkt 2 tego rozporządzenia, których stosowanie w żywieniu takich zwierząt jest zabronione na podstawie art. 11 ust. 1 tego rozporządzenia

– podlega karze pieniężnej.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość kar pieniężnych za naruszenia, o których mowa w ust. 1, różnicując je w zależności od rodzaju lub kategorii zwierząt, w żywieniu których miały być stosowane pasze zawierające lub wytworzone z udziałem niedozwolonych do stosowania w żywieniu takich zwierząt produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, oraz uwzględniając stopień zagrożenia, jakie dane naruszenie stwarza dla bezpieczeństwa zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt, a także biorąc pod uwagę, że wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie przekracza trzydziestokrotności kwoty przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 53b. W przypadku ponownego popełnienia takiego samego czynu, o którym mowa w art. 53a ust. 1, wysokość kary pieniężnej:

- 1) jest nie niższa od wysokości kary pieniężnej wymierzonej poprzednio za takie naruszenie;
- 2) ustala się, dokonując powiększenia o 25% wysokości kary pieniężnej ustalonej zgodnie z pkt 1 i z przepisami wydanymi na podstawie art. 53a ust. 2.

Art. 53c. Kary pieniężne wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, powiatowy lekarz weterynarii.

Art. 53d. Egzekucja nałożonych kar pieniężnych następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 53e. Kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa i są wpłacane na rachunek bankowy właściwego powiatowego inspektoratu weterynarii, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna.

Art. 53f. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.⁹⁾).

Art. 8. W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 147, poz. 1033 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 171, poz. 1016) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
  - a) w ust. 1:
    - w pkt 4 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) pochodzące od zwierząt gospodarskich, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, odchody, z wyjątkiem odchodów pszczoł, bez dodatków innych substancji,”
    - pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) środek poprawiający właściwości gleby – substancje dodawane do gleby w celu poprawy jej właściwości lub jej parametrów chemicznych, fizycznych, fizykochemicznych lub biologicznych;”
  - b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Nawozy organiczne i polepszacze gleby w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1069/2009”, uznaje się za nawozy i środki wspomagające uprawę roślin wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 3 pkt 1 w związku z art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009 lub z produktów pochodnych w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia nr 1069/2009 lub zawierające w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne.”;
- 2) w art. 3 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 35, 985, 1027, 1036, 1145, 1149 i 1289.

„3) naturalne, zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1069/2009.”;

3) w art. 4:

a) w ust. 4 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) kopię decyzji powiatowego lekarza weterynarii o zatwierdzeniu zakładu przetwórczego produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych wytwarzającego nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin oraz nadaniu weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego lub oświadczenie o jej uzyskaniu – dla nawozów lub środków wspomagających uprawę roślin, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, a w przypadku nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin pochodzącego z państwa innego niż Rzeczpospolita Polska – inne równoważne dokumenty.”;

b) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) opinii upoważnionych jednostek organizacyjnych o spełnieniu przez:

a) nawóz organiczny, organiczno-mineralny albo środek wspomagający uprawę roślin, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, wymagań, o których mowa w rozporządzeniu nr 1069/2009,

b) składnik dodany do nawozu organicznego, organiczno-mineralnego albo środka wspomagającego uprawę roślin, które zostały wytworzone z mączki mięsno-kostnej uzyskanej z materiału kategorii 2 lub z przetworzonego białka zwierzęcego, lub zawierają w swoim składzie taką mączkę mięsno-kostną lub przetworzone białko zwierzęce, wymagań, o których mowa w załączniku XI w rozdziale II w sekcji 1 w ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 142/2011”.”;

c) dodaje się ust. 10–13 w brzmieniu:

„10. W przypadku wydania pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu organicznego, organiczno-mineralnego albo środka wspomagającego uprawę roślin, które zostały wytworzone z mączki mięsno-kostnej uzyskanej z materiału kategorii 2 lub z przetworzonego białka zwierzęcego, lub zawierają w swoim składzie taką mączkę mięsno-kostną lub przetworzone białko zwierzęce, składnik, o którym mowa w ust. 6 pkt 2 lit. b, dodany do tego nawozu albo środka umieszcza się w wykazie prowadzonym przez Głównego Lekarza Weterynarii wraz z podaniem informacji o zawartości tego składnika w tym nawozie albo środku, wyrażonej ilościowo na jednostkę objętości lub masy. Wykaz jest udostępniany na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

11. Główny Lekarz Weterynarii umieszcza w wykazie wymienionym w ust. 10 składnik, o którym mowa w ust. 6 pkt 2 lit. b, zatwierdzony przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej zgodnie z art. 22 ust. 3 rozporządzenia nr 142/2011 wraz z podaniem informacji o zawartości tego składnika w nawozie albo środku wspomagającym uprawę roślin wyrażonej ilościowo na jednostkę objętości lub masy.

12. Główny Lekarz Weterynarii wykreśla z wykazu wymienionego w ust. 10 składnik, o którym mowa w ust. 6 pkt 2 lit. b, jeżeli składnik ten, zastosowany w nawozie albo środku wspomagającym uprawę roślin zgodnie z zawartością podaną w tym wykazie, nie spełnia wymagań, o których mowa w załączniku XI w rozdziale II w sekcji 1 w ust. 3 rozporządzenia nr 142/2011.

13. Przepisu ust. 6 pkt 2 lit. b nie stosuje się w przypadku ubiegania się o wydanie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu organicznego, organiczno-mineralnego albo środka wspomagającego uprawę roślin, do których został dodany składnik umieszczony w wykazie, o którym mowa w ust. 10, gdy zawartość tego składnika w nawozie lub środku jest taka sama jak zawartość podana dla tego składnika w tym wykazie.”;

4) w art. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) informację, że nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin został wytworzony z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub zawiera w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne – dla nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne;”;

- 5) w art. 7:
- a) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zostanie ujawnione, że nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 6 pkt 2.”,
  - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw rolnictwa może cofnąć, w drodze decyzji, pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o którym mowa w art. 4 ust. 1, jeżeli zostało ujawnione, że zmieniono skład lub surowce wykorzystywane do produkcji nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin zadeklarowane w dokumentacji dołączonej do wniosku o wydanie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin.”,
  - c) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub w ust. 2a, zostało cofnięte to:”;
- 6) w art. 8 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw rolnictwa prowadzi wykazy nawozów i środków wspomagających uprawę roślin, które mogą być wprowadzone do obrotu na podstawie pozwoleń, o których mowa w art. 4 ust. 1, zawierające numer i datę wydania pozwolenia, informację, że nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, nazwę nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, a także imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę oraz siedzibę i adres:”;
- 7) w art. 9 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Znakowania nawozów organicznych, organiczno-mineralnych, środków poprawiających właściwości gleby, stymulatorów wzrostu i podłoży do upraw, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, dokonuje się w sposób określony w rozporządzeniu nr 1069/2009.”;
- 8) w art. 18 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiada plan nawożenia opracowany zgodnie z zasadami dobrej praktyki rolniczej, na podstawie składu chemicznego nawozów oraz potrzeb pokarmowych roślin i zasobności gleb, uwzględniając stosowane odpady i środki wspomagające uprawę roślin, z wyłączeniem tych podmiotów, które zbywają w całości nawozy naturalne;”;
- 9) w art. 20 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zabrania się stosowania nawozów:”;
- 10) w art. 23 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nawozy organiczne, organiczno-mineralne i środki wspomagające uprawę roślin, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, przewozi się w sposób określony w rozporządzeniu nr 1069/2009.”;
- 11) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. Inspekcja Weterynaryjna przeprowadza kontrolę w zakresie spełniania przez nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin, które zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, lub zawierają w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, wymagań określonych w rozporządzeniu nr 1069/2009, w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia lub w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z późn. zm.¹⁰⁾.”;
- 12) w art. 40 w ust. 2:

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 78, poz. 513, z 2013 r. poz. 1287 oraz z 2014 r. poz. 29.

a) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) nie dołącza do nawozu oraz środka wspomagającego uprawę roślin w postaci płynnej informacji o temperaturze, w jakiej powinny być one przechowywane, oraz informacji o środkach, jakie powinny być podjęte, aby zapobiec wypadkom w trakcie ich przechowywania”,

b) uchyla się pkt 9;

13) w art. 41 uchyla się pkt 8.

Art. 9. 1. Do postępowań w sprawie zatwierdzenia pomieszczenia, obiektu lub laboratorium do przeprowadzania badań i innych czynności z żywym czynnikiem zakaźnym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z takich antygenów wykonywanych w celach badawczym, diagnostycznym lub wytwórczym, wszczętych na podstawie art. 43a ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1 i niezakończonych decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Pomieszczenia, obiekty lub laboratoria, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskały zatwierdzenie na podstawie art. 43a ust. 5 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 1, uważa się za laboratoria zatwierdzone zgodnie z art. 43a ust. 6 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 10. 1. Programy wprowadzone na podstawie art. 57 ust. 7 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc na okres, na który zostały wprowadzone.

2. Programy, o których mowa w ust. 1, mogą być zmieniane przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, w granicach określonych w art. 57 ust. 7 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 11. 1. Do postępowań w sprawie zatwierdzenia laboratorium do przeprowadzania badań laboratoryjnych dla celów kontroli urzędowych lub cofnięcia takiego zatwierdzenia, wszczętych na podstawie art. 25a ustawy wymienionej w art. 4 i niezakończonych decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Laboratoria, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskały zatwierdzenie na podstawie art. 25a ustawy wymienionej w art. 4, uważa się za laboratoria zatwierdzone zgodnie z art. 25a ustawy wymienionej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Laboratoria prowadzące w dniu wejścia w życie ustawy działalność, której prowadzenie zgodnie z dotychczasowymi przepisami nie wymagało wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 25e ustawy wymienionej w art. 4, tracą prawo do prowadzenia tej działalności, jeżeli w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie złożą, zgodnie z jej przepisami, wniosku o dokonanie takiego wpisu, na podstawie którego zostaną wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 25e ustawy wymienionej w art. 4.

Art. 12. Składniki, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.), zatwierdzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, umieszcza się w wykazie, o którym mowa w art. 4 ust. 10 ustawy wymienionej w art. 8.

Art. 13. Podmioty, przedsiębiorstwa lub zakłady w rozumieniu art. 3 pkt 11 i 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego), zarejestrowane lub zatwierdzone zgodnie z tym rozporządzeniem w okresie od dnia 4 marca 2011 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się odpowiednio za zarejestrowane lub zatwierdzone zgodnie z przepisami ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 14. Zakłady higieny weterynaryjnej, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy wymienionej w art. 4, przekazują, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, krajowym laboratorium referencyjnym właściwym dla danego kierunku badań izolaty odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, o których mowa w art. 52c ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 15. Listy podmiotów prowadzących działalność w zakresie zbierania, przechowywania, transportowania, operowania, przetwarzania oraz wykorzystywania lub usuwania ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 1, stają się wykazem, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 16. Wykaz, o którym mowa w art. 43a ust. 6 ustawy wymienionej w art. 1, staje się wykazem, o którym mowa w art. 43c ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 17. Do popelnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy czynów, określonych w:

- 1) art. 77 pkt 1 oraz art. 85 ust. 1 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 1 – w zakresie ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi,
- 2) art. 77 pkt 2, 3 i 6 oraz art. 85 ust. 1 pkt 1a ustawy wymienionej w art. 1,
- 3) art. 40 ust. 2 pkt 9 ustawy wymienionej w art. 8

– stosuje się przepisy dotychczasowe, a orzeczenia wydane na podstawie tych przepisów podlegają wykonaniu.

Art. 18. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1 i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 33 ustawy wymienionej w art. 4 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 33 ustawy wymienionej w art. 4 i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.

4. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 i art. 11 ustawy wymienionej w art. 8 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odpowiednio art. 10 i art. 11 ustawy wymienionej w art. 8 i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*